

سوال اول

توضیح کلی کد:

کد زده شده برای این سوال حاوی توابع زیر است که هر کدام توضیح داده خواهند شد. این کد با نام `Net_motifs.py` همراه با فایل های دیگر ارسال شده است.

۱. `Data_preparation`

این تابع با گرفتن نام فایل ورودی، آن را میخواند و به عنوان خروجی یک لیست برمیگرداند که هر عنصر آن یک سطر فایل است.

۲. `Prepare_network`

در این تابع لیست خوانش فایل گرفته میشود و سپس به عنوان خروجی یک دیکشنری داده میشود که در آن کلید ها اپرن ها و مقادیر دیکشنری ارتباطات و نحوه این ارتباطات است.

۳. `Generating_random_network`

این تابع تعداد یال ها و راس های یک شبکه را میگیرد و یک شبکه تصادفی با آن تعداد یال و راس تولید میکند و به شکل یک لیست خروجی میدهد، مطابق با تابع یک، خروجی این تابع برای گرفتن شکل دیکشنری باید به تابع `prepare_network` داده شود

۴. `NOA_network_generator`

این تابع، یک شبکه کامل را میگیرد و از آن ارتباطات `autoregulation` را حذف میکند.

۵. `Output_generator`

در این تابع ابتدا ۱۰۰۰ شبکه تصادفی ساخته میشود و تعداد الگوهای هریک شمرده میشود، تا با میانگین و واریانس گیری و انجام تست آماری، مشخص شود که آیا یک الگو موتیف هست یا خیر. خروجی این تابع یک دیکشنریست که کلید های آن الگوهای مختلف و مقادیر آن به ترتیب میانگین و واریانس تعداد آن الگو در شبکه های تصادفی و همچنین مقادیر پی استخراج شده از تست های آماری هستند.

۶. `Finding_NAR`

این تابع با گرفتن یک شبکه کامل به صورت دیکشنری، تعداد `NAR` های آن شبکه را میشمرد.

۷. `Finding_PAR`

این تابع با گرفتن یک شبکه کامل به صورت دیکشنری، تعداد `PAR` های آن شبکه را میشمرد.

۸. `Finding_DPFL`

این تابع با گرفتن یک شبکه بدون `autoregulation` به صورت دیکشنری، تعداد `DPFL` های آن شبکه را میشمرد.

۹. `Finding_DNFL`

این تابع با گرفتن یک شبکه بدون `autoregulation` به صورت دیکشنری، تعداد `DNFL` های آن شبکه را میشمرد.

Finding_FAN_outs. ۱۰

این تابع با گرفتن یک شبکه بدون autoregulation به صورت دیکشنری، تعداد FAN_outs های آن شبکه را می‌شمارد.

Finding_Cascades. ۱۱

این تابع با گرفتن یک شبکه بدون autoregulation به صورت دیکشنری، تعداد Cascades های آن شبکه را می‌شمارد.

Finding_FFL. ۱۲

این تابع با گرفتن یک شبکه بدون autoregulation به صورت دیکشنری، تعداد FFL های آن شبکه را می‌شمارد.

در انتهای این کد نیز، با استفاده از توابع بالا، ابتدا شبکه‌ها از روی فایل‌های ورودی ساخته می‌شوند و سپس تعداد الگوهای گفته شده در شبکه اصلی شمرده می‌شوند و سپس دیکشنری نهایی تولید می‌شود تا از آن نتیجه‌گیری شود که کدام الگوها موتیف هستند.

الف:

Pattern Name	Count
Negative Autoregulation	45
Positive Autoregulation	17
Double-positive Feedback loop	0
Double-negative Feedback loop	0
Fan-outs	113
Cascades	202
FFL	15

ب)

Pattern Name	Count	Random-networks-mean	Random-networks-var	t-test(p-value)
Negative Autoregulation	45	0.895	0.8548	0
Positive Autoregulation	17	0.896	0.83	0
Double-positive Feedback loop	0	1.252	2.12	~0
Double-negative Feedback loop	0	1.253	2.023	~0
Fan-outs	113	97.504	39.42	0
Cascades	202	348.785	762.63	0
FFL	15	0.463	0.465	0

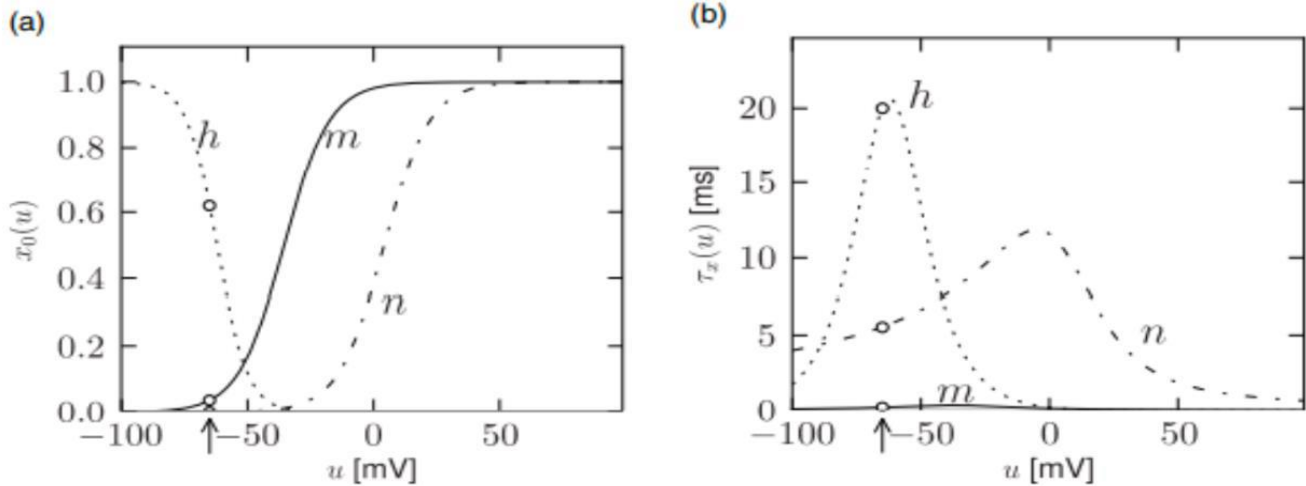
از آنجایی که مقادیر پی‌پی برای هریک از تست‌های یک طرفه بالا بسیار کوچک است، لذا می‌توان نتیجه گرفت که آن میانگینی که از شبکه‌های رندم بدست آمده (یعنی ستون سوم جدول بالا) می‌تواند تخمین خوبی باشد از این که اگر یک شبکه به صورت تصادفی ایجاد شود، چه تعداد از هر یک الگوها خواهد داشت. بنابراین می‌توان دید که سه الگوی *NAR, PAR, FFL* حداقل چندین برابر مقدار تصادفی هستند و لذا می‌توان نتیجه گرفت که این سه الگو بنابر تکامل به این میزان در *e-coli* موجود هستند و لذا می‌توان آن‌ها را موتیف در نظر گرفت.

$$C_m \frac{du}{dt} = -\bar{g}_{Na}(+m)^3 h(u - V_{(Na)^+}) - \bar{g}_K(+n)^4(u - V_{(K)^+}) - \bar{g}_L(u - V_L) + I_{ext}$$

$$\frac{dm}{dt} = -\frac{1}{\tau_m}(m - m_0(u))$$

$$\frac{dn}{dt} = -\frac{1}{\tau_n}(n - n_0(u))$$

$$\frac{dh}{dt} = -\frac{1}{\tau_h}(h - h_0(u))$$

فرض اول

با توجه به نمودار a بالا میتوان مشاهده کرد که مقیاس زمانی دینامیک متغیر گیت m بسیار سریع تر از متغیرهای n و h است. مقیاس زمانی m در مقایسه با ثابت زمانی غشا $\tau = C/gL$ یک غشای غیرفعال سریع است، که مشخصه تکامل ولتاژ u در زمانی که همه کانال‌ها بسته هستند، است. مقیاس زمانی نسبتاً سریع m نشان می‌دهد که ما ممکن است m را به عنوان یک متغیر آنی در نظر بگیریم. بنابراین متغیر m در معادله جریان یونی مدل هوچکین-هاکسلی را می‌توان با مقدار حالت پایدار آن که در زیر آمده است جایگزین کرد:

$$(I): m(t) \rightarrow m_0[u(t)]$$

این همان چیزی است که آن را quasi steady state می‌نامیم که به دلیل separation of time scales بین متغیرهای سریع و آهسته امکان پذیر است.

با توجه به نمودار a بالا می بینیم که ثابت های زمانی $\tau_h(u)$ و $\tau_n(u)$ دینامیک **مشابهی** بر روی ولتاژ u دارند. علاوه بر این، نمودارهای $n_0(u)$ و $h_0(u) - 1$ که در نمودار b مشاهده میشوند نیز مشابه هستند. این نشان می دهد که ما میتوانیم دو متغیر n و $(1 - h)$ را با یک متغیر w تقریب بزنیم. برای اینکه روال کمی کلی تر باشد، از تقریب خطی زیر استفاده می کنیم:

$$(b - h) \approx an \rightarrow \text{where } a \& b \text{ are some constant}$$

$$\rightarrow w = b - h = an$$

$$\rightarrow (II): h = b - w$$

$$\rightarrow (III): n = \frac{w}{a}$$

$$\rightarrow (I) \& (II) \& (III) \rightarrow C \frac{du}{dt} = -\bar{g}_{Na} (m_0(u))^3 (b - w) (u - V_{(Na)^+}) - \bar{g}_K \left(\frac{w}{a}\right)^4 (u - V_{(K)^+}) - \bar{g}_L (u - V_L) + I_{ext}$$

$$\rightarrow \frac{du}{dt} = \frac{1}{\tau} [F(u, w) + RI] \rightarrow \text{where: } R = g_L^{-1} \& \tau = RC$$

$$\rightarrow \text{according to } (I) \& (II) \& (III)$$

\rightarrow The m equation has disappeared since m is treated as instantaneous. Also:

\rightarrow Instead of the two equations for n and h , we are left with a single effective equation:

$$\rightarrow \text{according to } (I) \& (II) \& (III)$$

$$\rightarrow \frac{dw}{dt} = \frac{1}{\tau_w} G(u, w) \rightarrow \text{where } \tau_w \text{ is a parameter and } G \text{ a function that interpolates between } \frac{dn}{dt} \text{ and } \frac{dh}{dt}$$

\rightarrow **So: two above highlighted equations define a general two – dimensional neuron model**

$$\rightarrow w = -\tan \alpha * n_0(u_{rest}) - z_1 \sin \alpha$$

$$\rightarrow \text{where: } \tan \alpha = \frac{\frac{dh_0}{du}}{\frac{dn_0}{du}}$$

$$\rightarrow \text{where: } \frac{dz_1}{dt} = -\cos \alpha * \frac{z_1 \cos \alpha + n_0(u_{rest}) - n_0(u)}{\tau_n(u)} - \sin \alpha * \frac{z_1 \sin \alpha + h_0(u_{rest}) - h_0(u)}{\tau_h(u)}$$

در ابتدا لازم است تا ذکر کنم که برای انجام این تمرین ابتدا در اینترنت گشتی زدم و به این [لینک](#) برخورد کردم که کامل سوال خواسته شده از ما را پیاده سازی کرده بود. با توجه به کمبود وقت و فشردگی دروس در انتهای ترم تصمیم گرفتم تا برای این تمرین مستقیماً از این منبع استفاده کنم. اما خب از آنجایی که هدف اصلی تمرین یادگیری بیشتر مباحث است، سعی کردم تا کامل متوجه منطق و روند کد شوم تا یادگیری اتفاق بیافتد. در ادامه توضیحات مربوط به کد ارسال شده آورده شده است. **به همراه این گزارش نیز نمودارهای تعداد کمی شبیه سازی مرتبط با ولتاژ خروجی به ازای ورودی های مختلف آورده شده است.**

توضیحات کد:

کد از دو بخش اصلی تشکیل شده است:

۱. کلاس HHModel

این کلاس هسته کد این تمرین محسوب میشود که مقادیر داده شده در سوال را برای هریک از Na و K و K_{leak} مقدار دهی میکند. این کلاس حاوی یک متغیر V_m است که ولتاژ خروجی در هر حالت شی این کلاس را در خود نگه میدارد. نحوه استفاده از یک شی این کلاس به این صورت است که در یک حلقه و با پیشبرد زمان حالات گیت ها آپدیت شده و به کمک حالات گیت ها و رابطه هوچکین-هاکسلی مقادیر ولتاژ خروجی مقدار دهی شود. این کلاس حاوی توابع زیر است:

a. کلاس gate

کلاس gate سینتیک و حالت باز کانال را مدیریت می کند و به نوعی برای شبیه سازی سه گیت m و n و h کاربرد دارد که دارای توابع زیر است تا مقادیر گیت ها با زمان آپدیت شوند.

i. تابع Update

ii. تابع setInfiniteState

b. تابع UpdateGateTimeConstants

این تابع با توجه به روابط آورده شده در صورت تمرین مقادیر ثابت زمانی $\alpha_m - \alpha_h - \alpha_h$ و $\beta_m - \beta_h - \beta_h$ را با گرفتن ولتاژ هر استپ آپدیت میکند.

c. تابع UpdateCellVoltage

این تابع با توجه به رابطه اصلی هوچکین-هاکسلی ولتاژ را با محاسبه اجزای رابطه در هر استپ محاسبه میکند.

d. تابع UpdateGateStates

این تابع حالت گیت ها را با استفاده از تابع update کلاس gate آپدیت میکند.

e. تابع Iterate

این تابع به نوعی هسته این کلاس محسوب میشود، چرا که در این تابع به ترتیب توابع b و c و d فراخوانی میشوند تا به ترتیب مقادیر ثابت زمانی، ولتاژ در زمان و همچنین حالت گیت ها آپدیت شوند.

f. تابع inputPulse

این تابع برای تولید انواع ورودی نوشته شده است. این تابع با گرفتن زمان و یک `stim` مقدار دهی اولیه شده، با توجه به `mode` و استفاده از کتابخانه `scipy` یک ورودی تولید میکند. ورودی های در نظر گرفته شده `SquarePulse` و `chrip` و `unit_impulse` و `cosine` هستند. برای نمونه نیز دو دامنه ۱ و ۲۰ برای این ورودی ها در نظر گرفته شده است.

۲. قسمت main

این قسمت، قسمت اجرایی کد است که در آن ابتدا کلاس `HHModel` و تعداد نقاطی که برای آن ها میخواهیم ولتاژ خروجی را محاسبه کنیم مقدار دهی اولیه میشوند و سپس نام مدل ورودی به عنوان `mode` مقدار دهی اولیه میشود و پس از آن نیز متغیرهای `time` و موج ورودی مقدار دهی میشوند. سپس در یک حلقه به تعداد تکرار تعداد نقاط، ولتاژ محاسبه میشود و در یک لیست ریخته میشود تا از آن استفاده شود و نمودارها رسم گردد. در ادامه این قسمت نیز در یک حلقه به ازای `mode` های مختلف که همان حالت های مختلف ورودیست و به ازای یک دامنه مشخص برای ورودی ها، نمودار های شبیه سازی مربوط به موج ورودی بر حسب زمان و ولتاژ بر حسب زمان آورده شده است.

بررسی:

میتوان مشاهده نمود که هربار با تغییرات ناگهانی `stim` ولتاژ نیز دارای نوسان میشود، همچنین مقادیر بالای دامنه در `stim` میتواند در ولتاژ ایجاد نوسانات شدید تر کند و همچنین میزان ماکسیمم ولتاژ را نیز تحت تاثیر قرار میدهد.